

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy we Włocławku Wydział I Cywilny

Przewodniczący: SSR Aneta Kurdubska

Protokolant: sekr. sądowy Agnieszka Woźniak-Wiliszewska

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2017 r. we Włocławku

sprawy z powództwa T. P.

przeciwko (...) i E. (...) Sp. jawna we W.

o zapłatę

1. oddała powództwo w całości;
2. zasądza od powoda T. P. na rzecz pozwanego (...) i E. (...) Sp. jawna we W. kwotę 5.417 zł (pięć tysięcy czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Powód T. P. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) i E. (...) spółka jawna we W. kwoty 63.836 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 10 grudnia 2016 r. oraz kosztów postępowania wg. norm przepisanych.

W uzasadnieniu pisma wskazał, iż pozwany w ramach prowadzonej działalności prowadzi zakład hotelowy o nazwie A. położony przy ul. (...) we W.. Umową najmu zawartą pomiędzy pozwanym a firmą (...) spółka (obecnie (...) Spółka z o. o.) pozwany wynajął apartament nr 7 . Zgodnie z dokonanyymi ustaleniami z apartamentu nr 7 mieli korzystać pracownicy firmy (...) Spółka z o. o. w tym T. P.. W przedmiotowym apartamencie powód przechowywał rzeczy osobiste. W apartamencie przebywał zarówno w dni tygodnia jak i w weekendy. Ze względu na toczącą się sprawę rozwodową w apartamencie przechowywał również rzeczy wartościowe . Wskazał, iż przed podpisaniem umowy powód potwierdził w rozmowie z pozwanym, iż pozwany ponosi odpowiedzialność za mienie znajdujące się w wynajmowanym apartamencie i z tego tytułu pozwany jest ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej za kradzież, itp. Dalej podał, iż w okresie od 11 do 21 sierpnia 2016 r. powód nie przebywał w apartamencie. Po powrocie do apartamentu w dniu 21 sierpnia 2016 r. stwierdził , że z zajmowanego przez niego apartamentu dokonano kradzieży z włamaniem i skradziono: detektor do metali o wartości 29.736 zł., lornetkę astronomiczną o wartości 1500 zł., zestaw dwóch szczyrzyków o wartości 250 zł., 15 butelek alkoholi wartości 1500 zł., biżuterię w postaci 20 złotych pierścionków o wartości 20.000 zł., złoty sygnet męski o wartości 2.000 zł, złoty zegarek z łańcuszkiem o wartości 4.000 zł., 20 sztuk monet USA z XIX wieku i XX wieku w skórzanym futerale o wartości 3.000 zł., 300 sztuk monet o nominałach 0.25 i 0.5 dolara w trzech klaserach o wartości 1.200 zł., pistolet startowy z amunicją o wartości 500 zł., 3 litrową butelkę whisky o wartości 150 zł., tj. przedmioty o łącznej wartości 63,836 zł. Sprawca przestępstwa nie został wykryty i postępowanie w dniu 30 września 2016 r. zostało umorzone. Podał, iż zgłosił fakt kradzieży u pozwanego, który wszczął procedurę ubezpieczeniową. Ubezpieczyciel pozwanego odmówił uznania odpowiedzialności. Pozwany również odmówił wyrównania powodowi poniesionej szkody.

Dalej powód wskazał, iż odmowa uznania przez pozwanego swojej odpowiedzialności za utratę rzeczy przez powoda , który korzystał z usług hotelowych pozwanego jest sprzeczna z zobowiązaniami pozwanego określonymi w art. 846

k.c. Pozwany jako prowadzący hotel ponosi odpowiedzialność na zasadzie ryzyka. Dodatkowo podniósł iż pozwany nie dochował należytej staranności. Zdarzało się, iż pracownicy pozwanego nie zamykali na noc drzwi wejściowych a monitoring nie był sprawny.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania , w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pisma zaprzeczył, by w budynku położonym przy ul. (...) we W. prowadził hotel lub inny podobny zakład. Wskazał, iż posiada w obiekcie mieszkania z przeznaczeniem na wynajem. Wskazał, iż A. nie spełnia warunków uznania obiektu za którykolwiek z obiektów hotelarskich, o których mowa w art. 36 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, ani za jakikolwiek inny obiekt , w którym zgodnie z tą ustawą świadczone mogą być usługi hotelarskie. A. nie widnieje również w Centralnym Wykazie (...) Hotelarskich. Budynek, w którym znajdują się mieszkania na wynajem jest budynkiem biurowo-usługowo-handlowym, którego II i III kondygnacja mogą być użytkowane jako apartamenty mieszkalne. Wskazał, iż zawarł z (...) sp. z o. o. umowę najmu , na podstawie której zobowiązał się oddać spółce do używania apartament o powierzchni 77 m. kw oznaczony nr 7, w zamian za (...) spółka (...) zobowiązał się opłacać miesięczny czynsz oraz uiszczać opłaty za zużytą wodę, ścieki oraz energię elektryczną. Umowa najmu łączy spółki od 1 marca 2011 r. do chwili obecnej. Wskazał, iż nigdy nie zawarła z powodem jakiegokolwiek umowy hotelowej, nawet w sposób dorozumiany. Lokal został wynajęty spółce, aktualnie (...), ta zaś umożliwia powodowi korzystanie z niego. Dodał, iż powód zamieszkuje w apartamencie stale od 2015 r. , co wyklucza odpowiedzialność pozwanego na podstawie art. 846 k.c., albowiem nie jest możliwe powstanie odpowiedzialności na gruncie art. 846 k.c., jeżeli pobyt nie ma charakteru przejściowego i jego założeniem było i jest trwanie w dłuższym czasie.

Dalej zaprzeczył aby zapewniał powoda o ponoszeniu odpowiedzialności za mienie znajdujące w wynajętym lokalu. Wskazał, iż posiada ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy. Wskazał, iż włamanie do lokalu nr (...) polegało na wyłamaniu drzwi . Sejf jednak, który znajdował się w lokalu nie został naruszony. Nadto żaden z pracowników pozwanego, który spisuje liczniki na koniec miesiąca, nie zauważył w lokalu żadnych z przedmiotów wskazywanych przez powoda. Pozwany nigdy nie uznał swojej odpowiedzialności, a powód nie wykazał faktu kradzieży czy też odpowiedzialności pozwanego.

Kończąc dodał, iż w budynku nie ma portierni, albowiem budynek nie jest hotelem, nie ma również monitoringu, a zatem nie mógł on zostać uszkodzony, nadto pracownicy budynku nie mogli nie zamykać drzwi na noc, albowiem pracowali jedynie w godzinach od 8 do 16 , a zatem to ewentualnie najemcy mieszkań nie zamykali drzwi wejściowych do budynku na klucz. Jednocześnie wskazał, iż do ewentualnej kradzieży doszło z wyłącznej winy powoda, który nie umieścił wartościowych rzeczy w sejfie znajdującym się w apartamencie. Nadto przed wyjazdem na dłuższy urlop, powód nie zabezpieczył bezpośrednich drzwi do apartamentu, albowiem zamknął je jedynie na zamek zatrzaskowy(tzw. E.), pomijając konieczność zamknięcia drzwi za pomocą pozostałych dwóch zamków. Późniejsze oględziny drzwi pozwoliły ustalić, iż uszkodzona została jedynie blokada drzwi, zawiódł elktrozaczep, natomiast same drzwi pozostały nieuszkodzone, ponieważ nie zostały zamknięte na zamki.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany prowadzi A. we W. przy ul. (...). Decyzją z dnia 14 grudnia 2006 r., (...) we W. udzielił pozwolenia na użytkowanie apartamentów mieszkalnych II i III kondygnacji, po wykonaniu robót budowlanych.

Dowód: decyzja nr (...) o pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego z dnia 14.12.2006 r. - k. 95

A. nie widnieje w Centralnym Wykazie (...) Hotelarskich w miejscowości W.. W budynku pozwany posiada 17 różnych apartamentów o powierzchni od dwudziestu paru metrów do 77 metrów kwadratowych. Większość lokali ma powierzchnię około 51 do 53 m. kw. (...) wyposażone są w aneks kuchenny i łazienkę. Apartament nr 7 ma 77 m. kw. i składa się z sypialni, pokoju dziennego z aneksem kuchennym i łazienki. Na wyposażeniu apartamentu nr 7 była

pralka, lodówka, , odkurzacz, deska do prasowania, żelazko suszarka. Aneks kuchenny jest całkowicie umeblowany i wyposażony

Dowód: wydruk (...) ze strony (...), zeznania świadka W. S. - k. 110v - 111, zeznania świadka J. S.- k. 111-112

W dniu 1 marca 2011 r. we W. pomiędzy pozwanym oznaczonym jako wynajmujący a (...) sp. z o. o. z siedzibą w K. 140 oznaczonym jako najemca, została zwarta umowa najmu o nr (...). Przedmiotem najmu był lokal-apartament oznaczony nr 7 o powierzchni 77 m. kw., który znajdował się na pierwszym piętrze budynku A. położonego we W. przy ul. (...). Strony zgodnie oświadczyły, iż przedmiot najmu przeznaczony jest na cele mieszkalne. Lokal wyposażony był w sieć energetyczną, wodno-kanalizacyjną, grzewczą (CO), (...), domofonową, przyłącze telefoniczne. Lokal był kompletnie umeblowany i wyposażony w sprzęt kuchenny, RTV i AGD. Składał się z salonu z kuchnią oraz sypialni i łazienki. Jednocześnie Najemca w umowie zobowiązał się do opłacania czynszu najmu w wysokości 2890 zł brutto oraz ponoszenia opłat za zużyte media (wodę, ścieki, energię elektryczną). Ustalono, iż czynsz płatny będzie co miesiąc z góry do 10-każdego miesiąca. Przedmiot najmu -lokal został wydany na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego opisującego stan techniczny lokalu, w dniu rozpoczęcia okresu najmu. Umowa najmu została zawarta na okres od 1 marca 2011 r. do 31 grudnia 2011 r. z możliwością przedłużenia. Umowę w imieniu wynajmującego podpisał T. P.. Dnia 29 czerwca (...) do umowy najmu został zawarty aneks nr (...), którym przedłużono czas trwania mowy najmu do 31 grudnia 2016 r.

Umowa najmu obejmowała również apartament nr 7. Wynajmując apartament przekazano kartę magnetyczną i jeden komplet kluczy. (...) Spółka z o. o., ani powód nie zawierali z pozwanym żadnej dodatkowej umowy ubezpieczenia mienia należącego do najemcy.

Dowód: umowa najmu nr (...) z dnia 1 marca 2011 r. z załącznikami - k. 18-25, aneks nr (...) z dnia 29 czerwca 2016 r. do umowy najmu - k. 26, zeznania powoda - k. 112-112v, zeznania świadka W. S. - k. 110v - 111

Drzwi zewnętrzne do budynku przy ul. (...) we W. zamykane są na klucz oraz kod, którego używa administrator. Drzwi do apartamentów zamykane są na elektrozaczep oraz zamki- górny i dolny.

Dowód: zeznania powoda - k.112-112v, zeznania świadka J. S.- k. 111-112

W budynku A. od 5 lat nie ma recepcji ani żadnego biura. Jest zatrudniona osoba która sprząta klatkę schodową i raz w miesiącu apartamenty. Apartament nr 7 od dwóch lat nie jest sprzątnięty przez pracownika A., albowiem powód zrezygnował z usług sprzątnięcia. Raz w miesiącu do apartamentu wchodzi upoważniony pracownik -administrator, który dokonuje odczytu liczników. W ramach prowadzenia wynajmu apartamentów pozwany nie świadczy usług budzenia na telefon, przygotowania posiłku. Brak w budynku zaplecza gospodarczego.

Dowód: zeznania powoda - k.112-112v, zeznania świadka W. S. - k. 110v - 111, zeznania świadka J. S.- k. 111-112

Z tytułu najmu apartamentu nr 7 ponoszony jest miesięczny czynsz najmu oraz bieżące koszty zużycia prądu, wody oraz ścieki.

Dowód: zeznania powoda - k.112-112v, zeznania świadka W. S. - k. 110v - 111, zeznania świadka J. S.- k. 111-112

Z apartamentu nr 7 korzystał głównie powód. Mieszkał w apartamencie już od kilku lat. Apartament stanowił jego dom, centrum życiowe. Początkowo mieszkał w nim jedynie w dni powszednie, a od kilku lat mieszka również w weekendy. W apartamencie trzyma rzeczy osobiste i wartościowe. W apartamencie nr 7 jak i w każdym innym znajduje się sejf. Powód w sejfie trzymał pieniądze i dokumenty. Nie zabezpieczył w sejfie inny posiadanych wartościowych przedmiotów.

Dowód: zeznania powoda - k.112-112v, zeznania świadka W. S. - k. 110v - 111

Z apartamentu nr 7 korzystał również W. S.. To powód mu go udostępnił. W. S. przebywał w apartamencie również podczas nieobecności powoda. Wiedział, iż powód przechowuje w apartamencie wartościowe rzeczy. Powód opuszczając apartament zamykał drzwi jedynie na elektrozaczep i otwierał je kartą magnetyczną. Klucze do apartamenty udostępnił zaś W. S..

Dowód: zeznania powoda - k.112-112v , zeznania świadka J. S.- k. 111-112

O włamaniu do apartamentu powód dowiedział się po powrocie z urlopu, na który wyjechał, zamykając apartament jedynie na elektrozaczep. Nie informował on administratora budynku, iż opuszcza apartament na dłuższy czas i że pozostawia w nim cenne i wartościowe przedmioty. Nie zwrócił się również do pozwanego, czy też do administratora budynku o udzielenie dodatkowego zabezpieczenia czy to w postaci dodatkowego sejfów czy to w postaci miejsca gdzie mógłby przechowywać wartościowe przedmioty, na czas jego nieobecności. Dnia 22 sierpnia 2016 około godziny 10 przed południem powód poinformował administratora budynku o włamaniu do jego apartamentu. Oficjalnie dokonał tego we wtorek drogą mailową. Administrator stwierdził , że zamki nie były uszkodzone wyłamane było jedno ze skrzydeł apartamentu - puścił elektrozaczep. Sejf był nie naruszony. Żaden z przedmiotów znajdujących się w sejfie nie został skradziony. Zginęły przedmioty, które nie były zabezpieczone.

Dowód: zeznania powoda - k.112-112v , zeznania świadka W. S. - k. 110v - 111

Dnia 22 sierpnia 2016 r. powód złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa. Policja , która przybyła na miejsce przestępstwa nie stwierdziła uszkodzenia drzwi. Zamki również nie nosiły znamion uszkodzenia.

Dowód: protokół przyjęcia zawiadomienia - k. 2-6 akt RSD 1359/16, protokół oględzin - k. 8-12 akt RSD 1359/16, zdjęcia - k. 22-25 akt RSD 1359/16

Postanowieniem z dnia 30 września 2016 r. K. we W. umorzyła dochodzenie w sprawie kradzieży z włamaniem w dniach 11-21 sierpnia 2016 r. we W. przy ul. (...) do mieszkania nr (...) A. skąd skradziono mienie o łącznej wartości 63.836 zł na szkodę T. P., z powodu niewykrycia sprawcy.

Dowód: postanowienie o umorzeniu dochodzenia z 30.09.2016 r. - k. 27

W listopadzie 2016 r. mailowo powód zaczął zgłaszać pozwanemu uszkodzenie zamka podklamkowego drzwi wejściowych do budynku , w którym znajdował się apartament. Pozwany natychmiast zajął się problemem, drzwi zostały wyregulowane, nie stwierdzono żadnych uszkodzeń. Wcześniej powód nie zgłaszał żadnych awarii.

W budynku nie mam monitoringu.

Dowód: korespondencja mailowo pomiędzy powodem a przedstawicielem pozwanego - k. 52-53, 97-97v, zeznania świadka J. S.- k. 111-112

Szkoda poniesiona przez powoda została zgłoszona do ubezpieczyciela pozwanego, który odmówił wypłaty odszkodowania.

Dnia 29 listopada 2016 r. powód wezwał pozwanego to zapłaty kwoty 63.836 zł w terminie 14 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową. Pozwany odmówił zapłaty.

Dowód: wezwanie do zapłaty - k. 45-47, pismo z dnia 12 grudnia 2016 r.

Sąd zważył, co następuje:

Ustaień faktycznych Sąd dokonał na podstawie dowodów z dokumentów, których wiarygodności nikt nie kwestionowała, na podstawie dowodów z przesłuchania świadków i dowodu z przesłuchania powoda. Za wiarygodne w całości Sąd uznał dowód przesłuchania J. S.. Za wiarygodne w ocenie Sądu były również zeznania W. S. i powoda

w zakresie w jakim pozostawały zgodne z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym i z pozostałym materiałem dowodowym. Zeznania dotyczące przedmiotów, które znajdowały się w apartamencie nr 7, nie znalazły potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym i w tym zakresie Sąd odmówił im prawdziwości. Zeznania Świadka W. S. i powoda w tym zakresie były wewnętrznie sprzeczne, albowiem świadek zeznał, iż widział u powoda wartościowe przedmioty, choć sam tak wartościowe rzeczy trzyma w skrytce bankowej. Nadto powód podał, iż zawsze wartościowe przedmiot zabiera ze sobą, jednak w tym przypadku wyjeżdżając na dłuższy urlop pozostawił je w apartamencie, nie zabezpieczając w sejfie. W ocenie Sądu nie logicznym jest pozostawianie tak wartościowych przedmiotów bez zabezpieczenia w miejscu, które uważa się za hotel.

Powództwo jako nieudowodnione, podlegało oddaleniu.

Zgodnie z ogólną regułą dowodową, wyrażoną w art. 6 k.c., w przedmiotowej sprawie to na powodzie spoczywał obowiązek wykazania przede wszystkim, że za powyższe zdarzenie odpowiedzialność ponosi pozwany i że zostały skradzione mu przedmioty wskazane w pozwie o takiej właśnie wartości. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w ocenie Sądu nie pozwala na stwierdzenie, iż wszystkie przedmioty wskazane przez powoda znajdowały się w apartamencie nr 7 i miały właśnie taką wartość. Powód poza swoimi zeznaniami i częściowo zeznaniami W. S. nie przedstawił żadnych dowodów na okoliczność, iż przedmioty te zostały do apartamentu wniesione i kiedy. Nie przedłożył również żadnych dowodów wykazujących wartość tych przedmiotów. Powód reprezentowany przez fachowego pełnomocnika nie wskazał również w jaki sposób wycenił wartość poszczególnych przedmiotów, które rzekomo zostały mu skradzione. Powód nie poinformował ani administratora ani żadnego innego pracownika pozwanego, iż w mieszkaniu trzyma bardzo wartościowe przedmioty. Administratorka budynku, która dokonywała odczytu liczników również nie zauważyła tych przedmiotów w mieszkaniu. W tym kontekście zaznaczyć należy, że granice, w jakich sąd może uwzględnić powództwo, określa w zasadzie żądanie powoda, którym sąd jest związany (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 1962 r., 2 CR 272/62, Legalis nr 109496). Sąd jako całkowicie bezstronnie rozpoznający żądanie strony nie może jej wyręczać, nie jest więc zadaniem sądu uzupełnianie treści żądania pozwu, a następnie rozpatrywanie danego żądania. Art. 6 k.c. określa reguły dowodzenia, tj. przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, przy czym Sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy oraz nie jest zobowiązany do zarządzania dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Nie ma też obowiązku przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na tej stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 29 grudnia 2003 r., sygn. akt I ACa 1457/03, OSA 2005/3/12; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., sygn. akt I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/poz. 76 wraz z glosą aprobuską A. Zielińskiego, Palestra 1998/1-2/204).

Powód w nin. postępowaniu dochodził od pozwanego zapłaty, powołując się na odpowiedzialność prowadzącego hotel za utratę rzeczy wniesionej do hotelu, opartą na podstawie z art. 846§1 k.c. Powód twierdził bowiem, że z apartamentu wynajmowanego przez jego firmę, oznaczonego nr 7, skradzione zostały mu przedmioty (między innymi: biżuteria, alkohol, detektor, monety) o łącznej wartości 63.836 zł. Uzasadniając żądanie wskazał, że rzeczy te wniósł do apartamentu i pozostawił na czas urlopu, kiedy to opuścił apartament, z którego zniknęły podczas jego nieobecności.

Zgodnie bowiem z treścią art. 846 par. 1 k.c. utrzymujący zarobkowo hotel lub podobny zakład jest odpowiedzialny za utratę lub uszkodzenie rzeczy wniesionych przez osobę korzystającą z usług hotelu lub podobnego zakładu, zwaną dalej „gościem”, chyba że szkoda wynikła z właściwości rzeczy wniesionej lub wskutek siły wyższej albo że powstała wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby, która mu towarzyszyła, była u niego zatrudniona albo go odwiedzała., zaś zgodnie z § 2. rzeczą wniesioną w rozumieniu przepisów tytułu niniejszego jest rzecz, która w czasie korzystania przez gościa z usług hotelu lub podobnego zakładu znajduje się w tym hotelu lub podobnym zakładzie albo znajduje się poza nim, a została powierzona utrzymującemu zarobkowo hotel lub podobny zakład lub osobie u niego zatrudnionej albo umieszczona w miejscu przez nich wskazanym lub na ten cel przeznaczonym.

Odpowiedzialność prowadzącego hotel oparta jest na zasadzie ryzyka, co oznacza, że staje się aktualna – co do zasady – niezależnie od okoliczności, które do utraty rzeczy doprowadziły. Dla przyjęcia tej odpowiedzialności nie jest konieczne powierzenie rzeczy pracownikom hotelu, czy pozostawienie ich w sejfie hotelowym. Ustawa w art. 846§1 k.c. przewiduje jedynie trzy przesłanki egzoneracyjne, które zwalniają prowadzącego hotel od odpowiedzialności. Przy czym ciężar udowodnienia okoliczności wyłączających odpowiedzialność pozwanego, obciąża – w myśl zasady określonej w art. 6 k.c. – prowadzącego hotel.

Zatem dla przyjęcia odpowiedzialności prowadzącego hotel należy wykazać że określone rzeczy do hotelu zostały wniesione, gdzie doszło następnie do ich utraty.

Hotelem lub zakładem podobnym do hotelu jest ***prowadzony w celach zarobkowych i w sposób zawodowy zakład, którego celem jest czasowe zakwaterowanie osób***. według innego ujęcia, jest to pewien wyodrębniony pod względem organizacyjnym, technicznym, funkcjonalnym i ekonomicznym zespół osobowo-majątkowy, przeznaczony do odpłatnego udzielania gościom noclegów i świadczenia innych związanych z tym usług. Mając na względzie przedstawione definicje, przyjąć należy, iż o tym, czy dany obiekt jest hotelem lub zakładem doń podobnym w rozumieniu art. 846 i n. KC, decyduje przede wszystkim cel prowadzonej na terenie takiego obiektu działalności (tj. ***czasowe zakwaterowanie osób***), a także sposób jej prowadzenia (tj. zawodowy, stały i odpłatny charakter działalności). Dalej, pewne znaczenie należy także przypisać kryteriom o charakterze technicznym i ekonomicznym; niewątpliwie bowiem pod pojęciem zakładu należy rozumieć pewien kompleks (zespół składników) przystosowany – pod względem funkcjonalnym – do świadczenia usług objętych zakresem działalności hotelu lub zakładu podobnego. Podobne stanowisko reprezentowane jest w orzecznictwie. Jak wskazał bowiem SN w uchw. z 29.5.1987 r. (III CZP 24/87, OSNCP 1988, Nr 10, poz. 128), hotelem jest zakład przeznaczony do zawodowego i odpłatnego udzielania gościny, głównie przez umożliwienie zamieszkiwania bądź noclegu.

Stronami umowy hotelowej są utrzymujący hotel lub podobny zakład oraz osoba korzystająca z usług takiego hotelu lub zakładu (tzw. gość hotelowy). Gościem (hotelowym) jest osoba korzystająca z usług hotelu lub podobnego zakładu, a więc osoba, która bądź to zawarła umowę hotelową, bądź też wniosła rzeczy do hotelu (lub zakładu podobnego), co pozwala domniemywać, że zamierza ona zawrzeć umowę hotelową (por. M. Nesterowicz, w: System PrPryw, t. 7, 2011, Nb 20, s. 996 i n). Gościem hotelowym może być wyłącznie osoba, na rzecz której utrzymujący hotel lub podobny zakład świadczy usługi w ramach swej działalności zawodowej. O zasadności przedstawionego stanowiska świadczy również brzmienie art. 1 ust. 1 załącznika do OdpOsHotelK. Zgodnie z tym przepisem, osoby utrzymujące hotele są odpowiedzialne za uszkodzenie, zniszczenie lub utratę rzeczy wniesionych do hotelu przez gościa hotelowego, który zatrzymuje się w hotelu i dysponuje w nim pomieszczeniem.

W świetle treści przepisu, na który powoływał się powód uzasadniając podstawę roszczenia, stwierdzić należy, iż pozwany nie jest osobą prowadzącą hotel ani inny podobny zakład, a tym samym nie ponosi on odpowiedzialność za rzeczy wniesione do apartamentu na zasadzie ryzyka.

Stwierdzić należy, że pozwanego z (...) sp. z o. o. łączyła na najmu. Zgodnie z treścią przepisu art. 659 § 1 k.c. przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nie oznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz.

Jednocześnie najemca zgodnie z treścią art. 668 par. 1 miał uprawnienia oddać rzecz najętą osobie trzeciej do bezpłatnego używania, albowiem zawarta umowa najmu z dnia 1 marca 2011 r., następnie aneksowana, nie zabraniała tego.

Stroną umowy najmu nie był powód a firma której był pracownikiem. Spółka (...) sp. z o. o. zawarła z pozwanym umowę najmu kilku apartamentów, które następnie oddawała w użytkowaniu swoim pracownikom. Z tytułu wynajmowanych apartamentów najemca, czy też pracownik najemcy ponosił co miesięczny czynsz oraz koszty zużytych mediów. Już ta okoliczność wyklucza by zawarta umowa mogła być uważana za umowę hotelową Wskazać należy, iż w hotelach lub podobnych zakładach nie ponosi się kosztów za zużyte media, albowiem wszelkie opłaty za zużyte media wliczone są do ceny doby hotelowej. Nadto w hotelu ceną jest stawka doby hotelowej pomnożonej przez

ilość spędzonych dni. W niniejszej zaś sprawie poza miesięcznym czynszem, który charakteryzuje umowy najmu, najemca zobowiązany był również ponosić koszt zużytej, wody, energii elektrycznej na podstawie co miesięcznych odczytów, co również charakteryzuje umowę najmu lokalu, a nie umowę hotelową. Nadto należy zauważyć, iż pozwany w budynku przy ul. (...) miał 17 różnej wielkości apartamentów, które w rzeczywistości były samodzielnymi mieszkaniami, wyposażonymi w aneksy kuchenne z łazienką, w pełni wyposażone, umeblowane, w tym w sprzęt AGD, RTV

Zawarciu umowy hotelowej przeczy również charakter pobytu powoda w apartamencie. Umowa hotelowa charakteryzuje się bowiem przejściowy czasem trwania. Jej założeniem nie jest trwanie w dłuższym czasie. Powód zamieszkuje w apartamencie nr 7 stale co najmniej od 2015 r., co już wyklucza odpowiedzialność pozwanego na podstawie art. 846 k.c., albowiem nie jest możliwe powstanie odpowiedzialności na gruncie art. 846 k.c., jeżeli pobyt nie ma charakteru przejściowego i jego założeniem było i jest trwanie w dłuższym czasie. Nadto z zeznań powoda, którym w tej części Sąd dał wiarę, wynika, iż powód apartament traktuje jak swój dom. W nim koncentruje się centrum życiowe powoda. Powód nie bywa w nim, a zamieszkuje stale. Również okoliczność, iż pozostawił w apartamencie wszystkie rzeczy i wyjechał na dłuższy urlop, po czym wrócił do wynajmowanego apartamentu, przeczy by traktował ten lokal jako hotel.

Należy również zauważyć, iż w budynku pozwanego nie ma żadnej recepcji, która charakteryzuje hotele, czy podobne zakłady, jak również pozwany nie świadczy żadnych z usług, które charakteryzuje tego typu zakłady, czy to w postaci posiłków, napojów, czy też budzenia.

Jednocześnie budzi zdziwienie Sądu, iż skoro powód traktował wynajmowany apartament jak pokój hotelowy, to dlaczego w pokoju hotelowym trzymał tak wartościowe przedmioty i w takiej ilości, pozostawiając je bez jakiegokolwiek zabezpieczenia, wyjeżdżając na urlop, kiedy również dobrze czy to monety, czy to złote pierścionki, zegarek mógł przechowywać w skrytce bankowej czy w jakimś depozycie.

Jeżeli nawet doszło do kradzieży wszystkich przedmiotów wskazanych przez powoda w pozwie, to swoim zachowaniem powód przyczynił się do popełnienia przestępstwa. Po pierwsze, w apartamencie powoda znajdował się sejf, w którym mógł schować czy to pierścionki, czy to zegarek, sygnet czy to monety. Są to przedmioty na tyle małe że z pewnością poza umieszczonymi już w nim pieniędzmi i dokumentami, również mogłyby zostać w nim przechowane. Nadto powód nie zgłosił pozwanemu, iż w apartamencie trzyma dość wartościowe przedmioty i nie poprosił o dodatkowy sejf. Nie zwrócił się również do pozwanego czy ma wyznaczone jakieś miejsce, w którym są przechowywane wartościowe przedmioty innych najemców. Również okoliczność, iż powód udostępnił klucze do swojego apartamentu W. S., który mógł korzystać z apartamentu kiedy tylko chciał, świadczy o braku należytej staranności. Nadto powód nie zabezpieczał należycie drzwi wejściowych do apartamentu. Zamykał je jedynie na elektrozaczep. Pomimo tego, że były dwa zamki, nie zamykał ich na klucz. Brak zabezpieczenia poprzez zamknięcie drzwi na dwa zamki ułatwiał dostanie się do środka pomieszczenia. Należy również mieć na uwadze, iż powód wyjechał na dłuższy urlop pozostawiając rzeczy w żaden sposób nie zabezpieczone, nie zgłaszając swojego wyjazdu administratorowi i nie zabezpieczając odpowiednio drzwi poprzez zamknięcie ich na klucz na dwa zamki.

Gdyby nawet przyjąć odmiennie, iż strony łączyła umowa hotelowa i pozwany ponosi odpowiedzialność na podstawie art. 846 k.c. to na powodzie spoczywał obowiązek wykazania, że rzeczy zostały przez niego do apartamentu wniesione oraz jak była ich wartość. W ocenie sądu powód obowiązkowi temu nie sprostał, o czy Sąd wskazywał już wyżej.

Podsumowując, w ocenie Sądu, strony nie były związane umową hotelową, a zatem pozwany nie ponosi odpowiedzialności na podstawie art. 846 k.c. Stronami umowy najmu był pozwany i (...) sp. z o. o., która użyczyła powodowi apartament. Powód nie wykazał przede wszystkim tego, że wniósł do apartamentu rzeczy, na których utratę się powoływał. Nie przedstawił również żadnych wiarygodnych dowodów, które pozwalały na ustalenie, wartości tych rzeczy.

Dlatego mając na uwadze powyższe na podstawie art. 846 k.c. a contrario i art. 6 k.c. sąd oddalił powództwo.

W punkcie 2 wyroku sąd mając na uwadze treść art. 98 k.p.c. zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 5417 zł tytułem kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego ustalone na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, w brzmieniu obowiązującym na dzień wniesienia pozwu oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa.